

De vorm van het Huis

(Ezechiël 43:10-11)

De profeet Ezechiël werd als gevangene naar Babylon gebracht ten tijde van de wegvoering van een deel van het Joodse volk, enkele jaren vóór de verwoesting van Jeruzalem en van de tempel die Salomo had gebouwd, dus vóór de definitieve en algehele wegvoering van het volk. En daar - in Babylon - profeteerde hij te midden van de gevangenen.

In de gezichten aan het begin van zijn Boek, toen de tempel nog bestond, voerde de Geest hem naar Jeruzalem en liet hem daar de gruwelen zien die Israël bedreef: 'Mensenkind, ziet gij wel wat zij doen, de grote gruwelen die het huis van Israël hier doet, opdat Ik van Mijn heiligdom ver wegga?' (Ezechiël 8:6). In de daaropvolgende hoofdstukken ziet de profeet dan hoe de heerlijkheid van de HEERE haar woning, het Huis des HEEREN, langzaam en als het ware 'met tegenzin' verlaat (hoofdstukken 9 t/m 11).

Ongeveer twintig jaar later, toen de stad Jeruzalem met haar tempel en haar muren nog slechts een puinhoop was, zag de profeet de gezichten die ons worden meegedeeld aan het slot van zijn Boek (vanaf hoofdstuk 40). Tot zijn grote vertroosting wordt hij ertoe opgeroepen de nieuwe tempel van het Duizendjarig Vrederijk in alle bijzonderheden te bezien. Meer nog: in de eerste verzen van hoofdstuk 43 ziet hij de heerlijkheid van de God van Israël terugkeren; hij ziet haar ingaan in de tempel en de tempel vervullen. Het verlangen van de HEERE blijft hetzelfde: Hij wil in eeuwigheid wonen in het midden van Zijn volk (Ezechiël 43:7,9).

Maar dit toekomstgezicht is niet alleen bestemd voor Ezechiël zelf. Het is uitdrukkelijk óók bestemd voor het huis van Israël, ondanks de treurige toestand daarvan, en moet in de harten van de kinderen Israëls een morele vrucht voortbrengen.

Hoofdstuk 43:10-11 tonen de dubbele verbinding die bestaat tussen de kennis van het Huis van God en het berouw dat in de harten van de kinderen Israëls gevonden moest worden. Daarin ligt ook voor ons vandaag een rijke les en veelbetekenend onderwijs.

'Gij mensenkind, wijs aan het huis Israëls dit Huis, opdat zij schaamrood worden vanwege hun ongerechtigheden, en laat ze het model afmeten' (Ezechiël 43:10).

Het beschouwen van het Huis van God, zoals het naar Zijn gedachten en naar Zijn wil is - zo ver verwijderd van alles wat de mens in zijn verantwoordelijkheid van dit Huis gemaakt heeft - zou ons met diepe schaamte en verootmoediging moeten vervullen. Wanneer we zien hoe weinig wij datgene verwerklijken wat God ons heeft geleerd over Zijn Huis, hebben we dan geen reden ons diep te schamen?

'En indien zij schaamrood worden vanwege alles wat zij gedaan hebben, zo maak hun bekend de vorm van het Huis, en zijn gestaltenis en zijn uitgangen en zijn ingangen en al zijn vormen en al zijn ordinantiën ja, al zijn vormen en al zijn wetten; en schrijf het voor hun ogen, opdat zij zijn ganse vorm en al zijn ordinantiën bewaren, en die doen' (Ezechiël 43:11).

God bemoedigt ons door ons erop te wijzen dat - wanneer wij de eerste boodschap

(namelijk uit vers 10) aangenomen hebben en wanneer wij ons werkelijk diep voor Hem schamen - wij moreel in staat zijn een diepere en meer volledige kennis van Zijn Huis te ontvangen. We kunnen dan dieper indringen in Zijn gedachten en inzicht ontvangen aangaande datgene wat betamelijk en passend is voor Zijn Huis. Dat is een inzicht waarvan het geheim niet gelegen is in de kracht van de menselijke geest, maar in 'een gebroken geest en een verslagen hart'!

J.A. Monard.